

1 Decembrie 1918

„O, ziuă sfântă, o, ziuă mare
De veacuri așteptată, fii binecuvântată!
Pământul doinei noastre: Ardealul și Banatul,
Crișana, Maramureș, Moldova mîrunită
De atâtea ori trunchiată,
Vin astăzi să se-nchine puterilor divine,
Strigând, strigând, strigând: Mărire Ție,
Mărită Românie, unită pe vecie!”

Imnul municipiului Caransebeș

- De-a lungul secolelor, românii au avut un vis sfânt, acela de a trăi într-un singur stat, într-un stat românesc.
- Deși vorbeau aceeași limbă, aveau aceeași credință, aceleași obiceiuri și același trecut istoric, nedreptatea, asuprirea, vitregiile istoriei au făcut ca ei să trăiască împărțiți în mai multe state: Transilvania, Moldova, Țara Românească, Dobrogea.
- Pentru realizarea visului de aur, unirea “cheia de boltă fără de care s-ar prăbuși întreg edificul național”, s-au jertfit, au trăit, au muncit și au murit numeroase generații de români.

Mihai Viteazul, primul domnitor al celor trei Țări Române Unite (1593-1601)

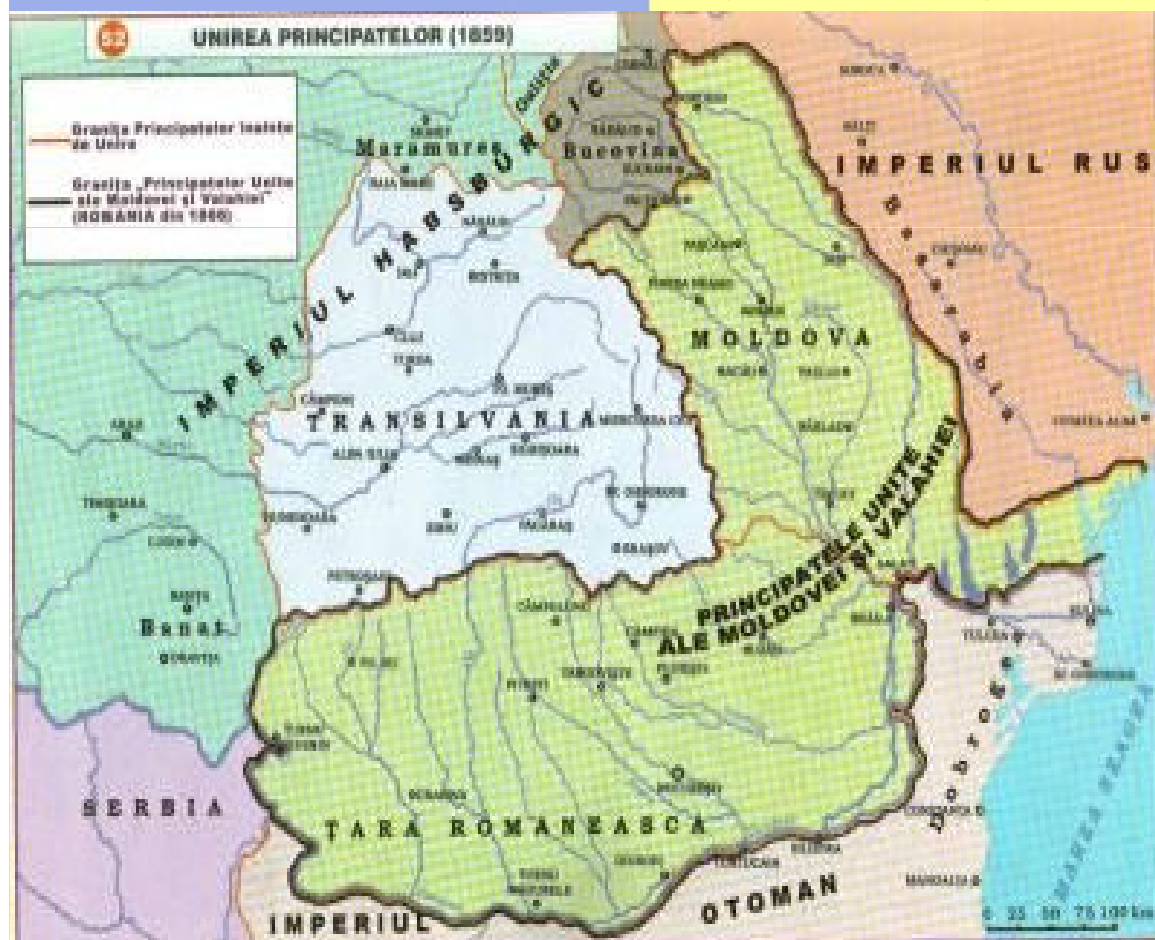

- Cu rădăcini în întreg trecutul istoric, ideea unității naționale a început să prindă contur în cursul secolului al XIX-lea, secolul naționalităților, cum a fost numit de istorici.
- Au contribuit la aceasta numeroase evenimente precum:
 - Revoluția de la 1821, condusă de Tudor Vladimirescu;
 - Revoluția de la 1848-1849;
 - Marea Adunare Națională de la Blaj, din mai 1848, prin unirea Moldovei și a Țării Românești;
 - Unirea Principatelor Române, 1859;

Spațiul românesc
la sf. sec. al XVIII-lea

- Dar familia românească în 1859 nu era completă, iar bucuria nu putea fi deplină până când și celelalte fiice ale sale, Transilvania, Banatul, Bucovina, Basarabia și Dobrogea, înstrăinate, nu erau aduse în sânul său.
- În 1877, România își obține independența, devenind un stat de sine stătător, creându-se condiții favorabile pentru dezvoltarea economică și pentru afirmarea sa în relațiile internaționale.

- În 1878, Dobrogea revine în trupul țării, după secole de dominație otomană.

- În 1916, România intră în vâltoarea Primului Război Mondial pentru realizarea deplinei unități naționale, pentru aducerea în granițele firești a Transilvaniei, Banatului, Bucovinei și Basarabiei.
- Soldații români, bravi eroi, au pus interesele naționale mai presus de propria lor viață, jertfindu-se cu eroism în bătăliile purtate în anii 1916 - 1917 împotriva Puterilor Centrale.

- Mărăști, Mărășești, Oituz sunt câmpuri de luptă unde soldații români și-au lasat sufletele să urce la cer, unde-l puteau privi pe Dumnezeu și-i puteau cere să dea poruncă să se înfăptuiască România Mare.

- Sacrificiul lor nu a fost în zadar. La sfârșitul războiului, într-un context internațional favorabil, prăbușirea marilor imperii și afirmarea principiului autodeterminării naționale, rând pe rând, provinciile românești reveneau acolo unde le era locul.
- Prima a fost Basarabia, pământul românesc dintre Prut și Nistru, “cu fruntea umbrită de codrii Bucovinei și cu picioarele scăldate în Marea Neagră”. Desprinsă din Imperul Rus, sub dominația căruia se afla din 1812, decide să se unească cu țara mamă, prin hotărârea luată de Sfatul Țării, întrunit la Chișinău la 27 martie 1918.

- A urmat Bucovina, “țara pădurilor de fag”, aflată din 1775 sub dominația Imperiului Austriac, respectiv Austro-Ungar, din 1867.

- La 18 noiembrie/ 1 decembrie 1918, la Alba Iulia se întrunește Marea Adunare Națională, care trebuia să hotărască viitorul Transilvaniei, pământul românesc intracarpatic, fără de care România nu putea fi completă, aflată de secole sub dominație străină.

- Într-o atmosferă de un puternic entuziasm, Adunarea Națională, la care au participat peste 100 000 de oameni veniți din toate colțurile Transilvaniei, a adoptat “Rezoluția”, citită Adunării de Vasile Goldiș, care în articolul 1 proclama unirea tuturor românilor din Transilvania, Banat, Țara Românească și a teritoriilor locuite de dânsii cu România“.

- Momentul este solemn și înălțător, încheind un proces istoric legitim, acela de a-i aduce pe românii de o parte și de alta a Carpaților într-un singur stat, justificat prin virtutea dreptului istoric.

*Rezoluțiunea
Adunării Naționale de la Alba-Iulia
din 18 Noiembrie / 1 Decembrie 1918*

[illegible]

St. Laurentiu Banca
Polar al Adunării Naționale.

Vice-Presidente del Tribunale Nazionale

- Pregătită de întreaga istorie națională, Unirea din 1918 a fost opera unei generații de excepție, între care menționăm: Regele Ferdinand I, Ion I. C. Brătianu, Ion Inculeț, Pantelimon Halippa, Iancu Flondor, Ioan Nistor, Iuliu Maniu, Gheorghe Pop de Băsești și mulți alții pe care, cu mândrie, îi putem numi “părinți ai României Mari”.
- În fața amintirii sacrificiului înaintașilor noștri, nu poți să nu te gândești că “pentru a trăi o clipă ce ți-a fost dăruită trebuie să o meriți, ca om și ca neam, în fiecare clipă”.

elev George Petreuş,
Clasa a VI-a A
Colegiul Național "Vasile Lucaciu"
Prof. Valentina Butoi